

zdej premožen mož v Ameriki 18. dan Svečana tega léta svoji rodovini v krajnskim jeziku pisal, iz kteriga toliko, kar nam je pripušeniga, tukaj našim bravcam podamo, vedeoci, de jim bo všeč, kér je polno pobožnosti in praviga kersanskiga duha.

Preljubi oče! brat! priserčne sestre!

„Božja milost, veselje, ponižnost in mir naj bo z vami! „v Gospodu našimu Jezusu Kristusu vam serčno pozdravljenje „vsem skupej pošljem! Moje nar veči želje so, de bi Vas oče, „brat in sestre te verstice v dobrim zdravju našle.“

„Akoravno se mi tukaj takó dobro godi, de si boljšiga „življenja ne želim, vendar le nemorem prevelike žalosti pre- „nesti, katero v svojim sercu občutim, zató, kér sim Vam, „ljubi oče! že 5 pisem poslal, in v šterih letih le eniga sa- „miga od Vas dobil. Kakó je tó? Ste jih morde več pisali, „pa ni nobeno do mene došlo. Ali ste clo na me pozabili? „Nikdar, ljubi oče! tega mislil ne bom. Še živo se vaše lju- „bezni opomnim, ki ste mi jo skazovali, dokler sim dečik še „na domu bil. Pač dobro vém, kakó ljubeznivo ste me moliti, „božje in cerkovne zapóvedí, in več družih kersanskih resnic „učili. De ste me pa v šolo pošiljali, tega Vam ne bom mogel „nikakor po zasluženju poverniti. Kaj bi počel, ko bi ne znal „brati in pisati? — Večkrat se tistih časov opomnim, ko sim „še otrok k sveti maši, h kersanskimu nauku ali pa v šolo ho- „dil; če se mi je kaka gumba (knof), ali kaka prevoza pri „srajei odtergala, takrat sim si tern v germi odlomil ali pa z „pipcam odrezal, de sim si z njim zopet nederje zapel. Zdaj „si pa hvala Bogu! nederje zapenjam z zlató iglico.“ —

„Veliko ljudi se po kupčii iz Krajnskiga v ptuje kraje „podá, ne manjka jih, ne po Avstrijskim, Nemškim, Oger- „skim in po raznih družih deželah, zakaj neki nihče v Ame- „riko ne gré, v zvoljeno deželo, bogato Indijo? *) — Tukaj „se sveta kersanska véra zmirej bolj razširja; koliko tavžent „se jih vsako léto k pravi kersanski véri spreoberne, ni izreči! „Skorej vsak teden beremo v raznih novicah, koliko neverni- „kov se od dne do dne, ne samo v polnočni Ameriki, ampak „tudi po družih morskkih otokih na pravo pot zveličanja podá. „Ali niso to veséle novice vsakimu katólskimu kristjanu? „Sedaj imamo v naši deželi že 17 škofij, ktere so neizrečeno „velike, in 579 duhovnih mašnikov, pri vsem tem je pa ven- „der še veliko krajev, po kterih še cele soseske v tami in „divjačini živé. Kér je naša dežela neizrečeno velika, jo tudi „práv poredkama zamorejo poslaniki sv. vére obhoditi; po celih „6 mescev ga komaj enkrat duhovniga učenika zaslišijo. Na „tavžente in tavžente se jih je že do današnjiga dne divjih „Amerikancov k pravi véri spreobrnilo, pri kterih obdelujejo „častitljivi krajnski misijonar gosp. Friderik Baraga ne- „vtrudljivo in z velikim veseljem Gospodov vinograd. Bog Jim „daj zdravje, srečo in dolgo življenje.“ —

(Konec sledi.)

Kje so letos muhe?

Kje so muhe zaostale,
De jih letos nič ni k nam?
Tak novice ste prašale,
Taki dam odgovor vam:

Kaj de vsaka ni enaka
Po vsim svetu letina?
Zakaj včasí deš namaka,
Kdar b' nam suša ljubši b'la?

Al novice odpustite!
Men' zarèklo se je to:
Ve nedolžne le glasite,
S čim vas drugi silijo.

Zakaj drevje, kak bi radi,
Ne rodi nam v vsakim let'?
Ako ravno ga spomladi
Ni b'lo druž'ga, kakor cvet.

Tiste zato, ki zgubili
So za letos muhni sled,
Prosim, de b' odgovorili
Na prašanje moje pred:

Kam zginile so gosénce,
Ki pred leti nekimi
So storile, de več sence
Skoro drevje 'melo ni?

*) Žalostne reči beremo od veliko tavžent ljudi, ki so se v Ameriko preselili: namesti bogastva so lakoto in revšino našli. Le malokdo je takó srečen, ko naš Premuta. Vredništvo.

K'dar na kratke te prašanja
Slišal bom odgovor vaš;
Kje so muhe, bres nehanja
Iskal z vam' jih bom nalaš.

Pri sv. Jakobi v Doli.

Ako bi pa vse okoli
Vas iskanje prazno b'lo,
Vglas'te se pri meni v Doli,
Rojev muh vam dam čez sto.

J. Drobnič.

Žitni kup v Ljubljani v starih časih.

(Nadalje.)

V létu	Pše-nica		Rež		Ječmen		Prosó		Ajda		Oves	
	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.
1762	—	58	—	36	—	—	—	36	—	36	—	24
1763	1	13	—	56	—	—	—	56	—	53	—	28
1764	1	27	1	3	1	—	1	6	1	—	—	38
1765	1	40	1	20	—	—	1	7	1	7	—	39
1766	1	47	1	17	—	—	1	4	1	4	—	38
1767	1	34	1	14	1	—	1	—	—	56	—	36
1768	1	27	1	6	—	53	1	—	1	—	—	36
1769	1	17	1	—	—	50	—	56	—	46	—	32½
1770	1	50	1	13	1	6	1	13	1	17	—	46
1771	1	32	1	8	—	—	1	4	—	54	—	35
1772	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1773	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1774	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1775	2	9	1	25	—	—	—	—	1	6	—	46
1776	1	34	1	10	—	—	1	1	—	59	—	34
1777	1	47	1	10	—	—	1	10	1	12	—	34¾
1778	1	42	1	8	—	—	—	—	1	1	—	37¾

Današnji dokazik žitniga kupa je nekoliko pomanjkljiv, zató, kér gosp. G. niso bili v stanu, vsiga zvediti. Kdor nam zamore oznaniti, kar tukaj manjka, bo gotovo veliko bravcam „naših Novic“ vstregel.

(Dalje sledi.)

Popravek.

V sestavku poprejšniga lista „Še eno vraštvo zoper kačji pik“ v 13. verstí namesto vraže beri zreže.

Besedna vganjka.

Poznaš besedo? z njo ljudje obljube delajo;
Beri nazaj: pokaže možá, z njim ti žugajo.

C.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Star mož.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajuju	
	16. Velkiser-pana.		11. Velkiser-pana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	—	—	1	33
1 » » banaške...	1	38	1	28
1 » Turšice.....	1	3	1	5
1 » Soršice.....	—	—	—	—
1 » Reži.....	1	5	1	7
1 » Ječmena.....	—	48	—	—
1 » Prosa.....	1	2	—	—
1 » Ajde.....	—	51	—	54
1 » Ovsa.....	—	—	—	38

Odpovedanje létašnje sadne razstave.

Od več krajev smo pisanje dobili, de letas skorej nikjer po deželi sadja nimajo, in de bi zavoljo tega bolj bilo, létašnje sadno razstavo v Ljubljani opustiti. Kér bi se po tem takim imenovana razstava po naših željah ne obnesla, in svoj namen ne dosegla, jo za létašnje leto odpovemo, ter upamo, de bo prihodnje leto za-njo bolj vgodno.

C. k. kmetijska družba v Ljubljani 15. Velkiserpana 1845.